

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB ARTEA BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-12-23 Nr. 429-318
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – Pareiškėjas) prašymą išnagrinėti tarp jo ir AB *Artea* banko¹ (toliau – Bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas ir Bankas yra sudarę mokėjimo paslaugų teikimo sutartis, kurių pagrindu Pareiškėjui buvo atidaryta mokėjimo sąskaita (toliau – Sąskaita) ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2025 m. birželio 29 d. 13 val. 30 min. iš Sąskaitos į Y.Y. (toliau – Gavėja) buvo atliktas momentinis 5 000 Eur mokėjimas (toliau – Ginčijamas mokėjimas), jis buvo patvirtintas Pareiškėjo mobiliajame telefone SMS žinute gautu kodu.

2025 m. birželio 29 d. 13 val. 46 min. Pareiškėjas telefonu pranešė Bankui, kad nukentėjo nuo sukčių ir kad Ginčijamą mokėjimą atliko ne jis. Pareiškėjas reikalavo Banko grąžinti Ginčijamo mokėjimo sumą, tačiau Bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdamas su Banko sprendimu, Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką. Pareiškėjas teigė, kad Ginčijamas mokėjimas buvo atliktas sukčiavimo būdu, ir reikalavo, kad Bankas grąžintų šio mokėjimo sumą. Pareiškėjas nurodė, kad į *Google* paiešką įvedė užklausą „Artea“ ir paspaudė pirmąją rodomą nuorodą, nes bandė prisijungti prie banko interneto puslapio, tačiau pateko į, kaip vėliau paaiškėjo, suklastotą Banko interneto svetainę. Pareiškėjo teigimu, kol bandė prisijungti prie Banko interneto svetainės, į telefoną iš Banko gavo žinutę, kad iš jo Sąskaitos buvo atliktas Ginčijamas mokėjimas, kurio jis neketino atlikti ir neatliko, todėl Ginčijamo mokėjimo suma turi būti jam grąžinta.

Atsiliepime Bankas nurodė nesutinkantis su Pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė, kad Ginčijamo mokėjimo, kurį Pareiškėjas patvirtino į telefono numerį² SMS žinute siųstais kodais, vykdymą lėmė paties Pareiškėjo didelis neatsargumas ir dėl to su šio mokėjimo įvykdymu susiję nuostoliai tenka pačiam Pareiškėjui.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl Banko atsisakymo grąžinti Pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą (5 000 Eur) pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo

¹ Buvęs pavadinimas – akcinė bendrovė Šiaulių bankas.

² Šis telefono numeris yra nurodytas kaip pagrindinis Pareiškėjo kontaktinis numeris Banko informacinėje sistemoje ir įprastai Pareiškėjo naudojamas kodams operacijų tvirtinimui gauti.

paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir argumentus, kuriais jos remiasi kaip savo reikalavimų ir (arba) atsikirtimų pagrindų, darytina išvada, kad tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad Ginčijamas mokėjimas, nepaisant to, kad jo inicijavimas ir patvirtinimas formaliai (pagal išorinius požymius) sutapo su Pareiškėjo ir Banko iš anksto sutarta sutikimo vykdyti mokėjimo operacijas davimo forma ir tvarka, nelaikytinas autorizuotu. Atsižvelgiant į tai, su Ginčijamo mokėjimo autorizavimo vertinimu susijusios aplinkybės šiame sprendime toliau nebus plačiau analizuojamos, laikant Ginčijamą mokėjimą neautorizuotu.

Nesutikdamas su Pareiškėjo reikalavimu, Bankas rėmėsi viena iš Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų aplinkybių, t. y. mokėtojo dideliu neatsargumu, kuriam esant mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atleidžiamas nuo pareigos grąžinti mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą, o visi dėl neautorizuotos mokėjimo operacijos atsiradę nuostoliai tenka mokėtojui.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir pasisakyti dėl Pareiškėjo keliamo Bankui reikalavimo pagrįstumo, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar Bankas, atsisakydamas grąžinti Pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą, pagrįstai rėmėsi Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalies nuostata.

Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokėtojui tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesažiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų, susijusių su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis.

Mokėjimo priemonė yra personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti (Mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 32 dalis). Personalizuotais saugumo duomenimis laikomi autentiškumo patvirtinimo tikslais naudojami duomenys, dėl kurių naudojimo susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas (Mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 50 dalimi).

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 34 straipsniu, mokėtojas ir (arba) kitas mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudotis mokėjimo priemone, turi pareigą naudotis mokėjimo priemone pagal jos išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas, o sužinojęs apie jos praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą – nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba jo nurodytam subjektui (Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio 1 dalis), taip pat pareigą, gavęs mokėjimo priemonę, imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys (Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio 2 dalis).

Svarbu pažymėti, kad Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra konstatavęs, kad įstatyme nustatyta tokia mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybės už neautorizuotą mokėjimą sistema, pagal kurią mokėtojas turi teisę į neautorizuotos operacijos sumos sugrąžinimą, o mokėtojo paslaugos teikėjas turi pareigą ją sugrąžinti, išskyrus atvejus, jei nustatoma, kad: 1) mokėtojas veikia nesažiningai; 2) mokėtojas tyčia ar dėl didelio neatsargumo pažeidžia vieną ar kelias Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytas mokėtojo pareigas, susijusias su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis. Nurodyta mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybės už neautorizuotą mokėjimą sistema reiškia griežtąją mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybę už atliktas neautorizuotas mokėjimo operacijas, t. y. atsakomybę be kaltės. Kita vertus, mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybė be kaltės neeliminuoja paties mokėtojo pareigos elgtis rūpestingai ir atsakingai. Jei mokėtojas elgiasi nesažiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo pažeidžia įstatyme jam nustatytas pareigas, paslaugos teikėjas yra atleidžiamas nuo atsakomybės. Ne bet kokių mokėtojo pareigų nevykdymas yra pagrindas atleisti mokėtojo paslaugos teikėją nuo atsakomybės, o būtent Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytų mokėtojo pareigų, kurios susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis, be to, paprastas mokėtojo neatsargumas nėra laikomas mokėtojo paslaugos teikėjo atleidimu nuo atsakomybės sąlyga³.

Duomenų, kad nagrinėjamu atveju Pareiškėjas galėjo veikti nesažiningai arba tyčia, nėra, todėl galimas mokėtojo sukčiavimas, kaip vienas iš Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų pagrindų atleisti Banką, kaip mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėją, nuo pareigos atlyginti Pareiškėjui, kaip mokėtojui, nuostolius dėl neautorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo, šiame sprendime atskirai nebus plačiau analizuojamas.

Sprendžiant, ar Banko atsisakymas grąžinti Pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą laikytinas

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 44 punktas.

pagrįstu, būtina įvertinti, ar Pareiškėjo elgesys, naudojantis Banko jam išduota mokėjimo priemone, kuri buvo panaudota Ginčijamam mokėjimui atlikti, ir (arba) atliekant kitus su šia priemone susijusius veiksmus, vertintinas kaip didelis neatsargumas, dėl kurio su Ginčijamo mokėjimo įvykdymu susiję pareiškėjo nuostoliai, kaip nustatyta Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje, tektų jam pačiam.

Lietuvos Aukščiausias Teismas yra konstatavęs, kad neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti ne tik tai, kad mokėtojas pažeidė vieną ar kelias Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytas mokėtojo pareigas, susijusias su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis, bet ir kad tai padarė dėl didelio neatsargumo⁴. Lietuvos Aukščiausias Teismas yra taip pat išaiškinęs, kad didelis neatsargumas pasireiškia neprotingu arba išskirtiniu rūpestingumo nebuvimu, kai asmuo nėra tiek rūpestingas, kiek akivaizdžiai būtina esamomis aplinkybėmis⁵. Didelis mokėtojo neatsargumas gali būti konstatuojamas tik tuomet, jei mokėtojas elgėsi labai nerūpestingai. Kad mokėtojas elgėsi labai nerūpestingai, turi įrodyti mokėjimo paslaugų teikėjas, pateikdamas konkrečius tokį elgesį pagrindžiančius įrodymus. Ši įrodinėjimo našta negali būti perkelta mokėtojui⁶.

Dėl mokėtojo neatsargumo laipsnio vertinimo, pagrindinių jo kriterijų ir glaudaus ryšio su ginčo byloje nustatytų individualių specifinių aplinkybių visuma Lietuvos bankas yra taip pat ne kartą plačiau pasisakęs savo ginčų nagrinėjimo praktikoje⁷, todėl šiame sprendime bus pasisakoma tik šiai konkrečiai ginčo bylai aktualiais aspektais.

Kaip pirmiau nurodyta, neautorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo atveju didelis neatsargumas yra sietinas su vienos ar kelių Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje mokėjimo paslaugų vartotojui (nagrinėjamu atveju – Pareiškėjui) nustatytų pareigų nevykdymu. Panašios Pareiškėjo pareigos nustatytos ir šalių sudarytose mokėjimo paslaugų teikimo sutartyse⁸, įskaitant mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas, kurios laikomos neatskiriama ginčo šalių sutartinių santykių dalimi.

Remiantis Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio ir šalių sudarytų sutarčių nuostatomis, darytina išvada, kad Banko jam išduotų mokėjimo priemonių naudojimas pagal tikslinę jų paskirtį, šių priemonių ir (arba) su jomis susijusių duomenų saugumo užtikrinimas bei informavimas laiku apie šių priemonių praradimą, vagystę arba neteisėtą jų pasisavinimą ar neautorizuotą jų naudojimą yra pagrindinės Pareiškėjo, kaip šių mokėjimo priemonių naudotojo, pareigos. Būtent šių pareigų vykdymas ir (arba) nevykdymas nagrinėjamu atveju turi esminės reikšmės sprendžiant tarp šalių kilusį ginčą. Manytina, kad Pareiškėjo elgesys galėtų būti laikomas itin neatsargiu, jei būtų nustatyta, kad Pareiškėjas nesiėmė adekvačių veiksmų ir (arba) nesusilaikė nuo tam tikrų veiksmų, kad užtikrintų pirmiau nurodytų pareigų tinkamą vykdymą.

Iš bylos duomenų matyti, kad Ginčijamas mokėjimas buvo inicijuotas per Pareiškėjo Banke turimą asmeninę interneto Banko paskyrą (toliau – Paskyra), prie kurios 2025 m. birželio 29 d. 13 val. 30 min. prisijungta iš kito, negu šalių sutartinių santykių metu Pareiškėjas įprastai naudojo, įrenginio. Duomenų, kurie leistų nustatyti, kam (Pareiškėjui ar trečiajam asmeniui) priklausė ir (arba) kieno (Pareiškėjo ar trečiojo asmens) žinioje buvo šis įrenginys, byloje neturima. Aplinkybės, kad pastarasis įrenginys galėjo priklausyti ir (arba) būti valdomas trečiųjų asmenų, o ne Pareiškėjo, Bankas neginčijo.

Svarbu pažymėti, kad, norint prisijungti prie Paskyros, buvo būtina žinoti pagal Elektroninių paslaugų teikimo sąlygas Pareiškėjui suteiktą specialų naudotojo ID numerį (toliau – prisijungimo prie Paskyros kodas).

Byloje neturima duomenų, kad nagrinėjamam ginčui aktualiu laikotarpiu į Banko vidaus sistemas būtų įsilaužta ir (arba) jas būtų paveikę kokie nors techniniai trikdžiai, dėl kurių prisijungimo prie Paskyros kodas ir (arba) kiti Pareiškėjo duomenys būtų galėję dėl nuo banko priklaususių aplinkybių tapti žinomi ir (arba) kitaip prieinami tretiesiems asmenims. Vadinas, jei prisijungimo prie Paskyros kodu pasinaudojo tretieji asmenys, šį kodą tretieji asmenys turėjo gauti kitais, negu prieš tai aptarti, būdais.

Remiantis Pareiškėjo Bankui, Lietuvos bankui ir policijos įstaigai pateiktais paaiškinimais dėl trečiųjų asmenų sukčiavimo, su kuriuo jis susidūrė, aplinkybių, Pareiškėjas: 1) 2025 m. birželio 29 d. 13 val. 30 min. norėjo iš jam priklausančio įrenginio prisijungti prie Banko interneto svetainės, tuo tikslu pasinaudojo naršyklės *Google* paieškos sistema ir gautuose paieškos rezultatuose pasirinko pasiūlytą neva Banko interneto svetainę, kuri, kaip vėliau paaiškėjo, buvo suklastota,

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 78 punktas.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-180-378/2017.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 82 punktas.

⁷ Pavyzdžiui, ginčo bylos Nr. [2022-00586](#) ir [2022-02496](#).

⁸ <https://www.artea.lt/lt/apie/svarbus-dokumentai>.

(toliau – Fiktyvi banko svetainė)⁹; 2) vadovaudamasis Fiktyvioje interneto banko svetainėje pateiktomis instrukcijomis, suvedė prisijungimo prie Paskyros duomenis ir, bandydamas per šią svetainę prisijungti prie Paskyros, iš pradžių suvedė pirmą SMS žinutę gautą kodą, o vėliau, nesėkmingai bandant prisijungti prie Fiktyvios banko svetainės, suvedė ir antrą SMS žinutę gautą kodą, tačiau kol laukė, kol Fiktyvioje banko svetainėje bus prijungtas prie Paskyros, gavo Banko žinutę, kad iš Sąskaitos buvo atliktas Ginčijamas mokėjimas.

Iš pirmiau nurodytų Pareiškėjo paaiškinimų matyti, kad Pareiškėjas neneigė pats perdavęs tretiesiems asmenims prisijungimo prie Paskyros duomenis.

Svarbu pažymėti, kad vien prisijungimo prie Paskyros kodo žinojimas savaime nesudarė galimybės tretiesiems asmenims prisijungti prie Paskyros ir per ją atlikti Ginčijamą mokėjimą, nes šiems veiksmams atlikti buvo būtinas jų patvirtinimas tik Pareiškėjui žinomais jo naudojamos atpažinties priemonės kodais – SMS žinutę gaunamais kodais.

Bankas pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad 2025 m. birželio 29 d. trečiųjų asmenų per Paskyrą 2025 m. birželio 29 d. inicijuotas Ginčijamas mokėjimas buvo patvirtintas Pareiškėjo SMS žinutę gautu kodu.

Iš Banko pateiktų duomenų matyti, kad Pareiškėjui 2025 m. birželio 29 d. 13 val. 29 min. pateiktame SMS pranešime, kuriuo prašyta atlikti tvirtinimo veiksmus, buvo parodytas tekstas: „Pareiškėjo pasirašymo slaptažodis: XXXXXXXXXX, sąskaita: * 0333, gavėjas: * 5825, suma: 5000, valiuta: EUR“. Pranešimo atveju, Pareiškėjui buvo sudaryta galimybė susipažinti su atliekamu veikmu, t. y. žinutėje buvo aiškiai rodoma gavėjo sąskaitos numerio dalis, suma ir valiuta. Taip pat iš pranešimo matyti, kad Pareiškėjui buvo galima atšaukti inicijuotus veiksmus, bet, remiantis bylos duomenimis, Pareiškėjas pateikė SMS žinutę gautą kodą ir patvirtinto ginčijamą mokėjimą.

To, kad atliko tvirtinimo SMS žinutę gautu kodu veiksmus, Pareiškėjas neneigė. Remiantis ginčo byloje turimais Pareiškėjo paaiškinimais, Banko pateiktų vidaus sistemų duomenimis bei ginčo byloje nustatytų aktualių aplinkybių ir įvykių seka bei jų sąsaja su tolesnėmis ginčo byloje nustatytomis Ginčijamo mokėjimo inicijavimo, patvirtinimo ir įvykdymo aplinkybėmis, objektyvaus pagrindo manyti, kad Ginčijamą mokėjimą SMS žinutę gautu kodu patvirtino ne pats Pareiškėjas, Lietuvos bankas neturi.

Lietuvos banko vertinimu, tai, kad Pareiškėjas nepagrįstai manė, kad SMS žinutę gautu kodu tvirtina neva savo paties prisijungimą prie Paskyros, o ne kokią nors mokėjimo operaciją, nors iš gauto pranešimo galėjo ir turėjo akivaizdžiai matyti, jog SMS žinutę siųstu kodu prašoma patvirtinti būtent Ginčijamą mokėjimą, be kita ko, leidžia daryti išvadą, kad nagrinėjamu atveju Pareiškėjas, atlikdamas tvirtinimo SMS žinutę gautu kodu veiksmus, siekė panaudoti ir (arba) panaudojo šią atpažinties priemonę ne pagal jos tikslinę paskirtį.

Iš Banko pateiktų duomenų matyti, kad 2025 m. sausio 9 d. Bankas šalių sutartu būdu buvo siuntęs įspėjimus apie galimas sukčiavimo rizikas, prisijungimo prie Paskyros duomenų apsaugos poreikį ir kitus su tuo susijusius klausimus.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad apie plintančias sukčiavimo atakas, kurios pasireiškia tuo, kad sukčiai per suklastotas Banko interneto svetaines Bando išvilioti prisijungimo prie interneto Banko, mokėjimo kortelių ir (arba) kitus duomenis, turėdami tikslą pasisavinti lėšas, 2025 m. gegužės–birželio mėn. (t. y. ir iki atliekant Ginčijamą mokėjimą) buvo skelbiama žiniasklaidoje ir kituose viešai prieinamuose šaltiniuose¹⁰. Apie tokias sukčiavimo atakas savo interneto svetainėje 2025 m. gegužės 9 d. ir birželio 19 d. skelbė ir pats Bankas¹¹.

Į Banką dėl Ginčijamo mokėjimo Pareiškėjas pirmą kartą kreipėsi praėjus 16 minučių nuo jo įvykdymo, t. y. ne tik praleidęs Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą¹², per kurį Pareiškėjas, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti Bankui pateiktą mokėjimo nurodymą vykdyti Ginčijamą mokėjimą, bet ir po to, kai šis mokėjimas buvo įvykdytas ir jo suma buvo įskaityta į Gavėjo mokėjimo sąskaitą kitoje finansų įstaigoje. Taigi, Pareiškėjo kreipimosi į jį metu pareigos ir (arba) galimybės savarankiškai atšaukti Ginčijamą mokėjimą Bankas nebeturėjo.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes ir ginčo šalių pateiktus paaiškinimus bei įrodymus,

⁹ Fiktyvios banko svetainės adresas Lietuvos bankui nežinomas.

¹⁰ Pvz., „Artea“ įspėja apie sukčius: bando pasinaudoti banko pavadinimo pakeitimu - Delfi verslas, <https://www.lrytas.lt/verslas/mano-pinigai/2025/05/09/news/sukciai-gyventojus-atakuoja-laiskais-siuncia-pranesimus-apie-saugumo-atnaujinima-37772411>, <https://alkas.lt/2025/06/20/sukciai-atrado-nauja-pinigu-ismiliojimo-buda/>, „Sukčiai atrado naują pinigų išviliojimo būdą: pinigų netenkama per kelias minutes - Delfi verslas, Sukčiai atrado naują pinigų išviliojimo būdą: pinigų netenkama per kelias minutes | Verslas | 15min.lt, ir kt.

¹¹ <https://www.artea.lt/lt/naujienos/artea-bankas-klientus-praso-buti-budrius> ir <https://www.artea.lt/lt/naujienos/sukciai-atrado-nauja-pinigu-ismiliojimo-buda-pinigu-netenkama-per-kelias-minutes>.

¹² Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas.

darytina išvada, kad Pareiškėjas nesilaikė Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje ir šalių sutartose mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose nustatytų pareigų, susijusių su banko jam išduotų mokėjimo priemonių ir jų duomenų naudojimu bei saugojimu, o Pareiškėjo elgesys, iš esmės besiskiriantis nuo atsargaus elgesio reikalavimų, gali būti laikytinas itin neatsargiu, galiausiai lėmusiu tai, kad tretieji asmenys sugebėjo Pareiškėjo vardu prisijungti prie Paskyros ir joje atlikti Ginčijamą mokėjimą.

Byloje turimi duomenys leidžia teigti, kad jei Pareiškėjas būtų buvęs pakankamai atidus ir kritiškas jam teikiamos informacijos, turimos naudojimosi mokėjimo priemonėmis ir atpažinties priemone patirties bei savo atliekamų veiksmų atžvilgiu, jis būtų anksčiau pastebėjęs ir supratęs, kad nurodytoje situacijoje atlieka veiksmus, kurių ne tik nereikia atlikti, bet ir, laikantis jam, kaip mokėtojų, nustatytų pareigų, negalima atlikti, būtų laiku nutraukęs pirmiau nurodytus veiksmus ir dėl to Ginčijamas mokėjimas nebūtų buvęs įvykdytas.

Konstatavus, kad nagrinėjamu atveju yra pagrindas taikyti Pareiškėjui Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalį, pagal kurią dėl Ginčijamo mokėjimo atsiradę nuostoliai tenka pačiam Pareiškėjui, Pareiškėjo reikalavimas Bankui grąžinti Ginčijamo mokėjimo sumą laikytinas nepagrįstu ir atmestinu.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (ar) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį¹³.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Teisėkūros skyriaus vadovė,
pavadauojanti direktorių

Kristina Sačilkienė

¹³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.